

mellin á húkin og dróg hann upp.

Sum so mangan í gomlum sagn-um, so var eitt at gera: at rista kross fvri marmennilin, so eina fekk tamarhald á honum.

Anfinn bóndi hevði hann við sær heim og hevði hann hjá sær í eitt ár. Hann var altíð við á útróðri og tað vísti seg, at hann visti væ, hvar fiskur var at fáa. Smiltist hann og sang var fiskur undir bátinum.

Men tann eina dagin hevði bóndin skund – gloymdi at risya kross fyri marmennilinum, og so smeyg hann sær yvir borð og hvarv.

Tað er hendan søgnin, sum hevur eggjað fólki í Elduvík og við tilkmyti til bygdina at fara undir verkætlanina, sum verður avdúkað leygardagin.

Rodmundur Nielsen, fyrrverandi borgarstjóri í Runavík, er ein av teimum, sum hevur staðið fyri verkætlanini.

Ætlanin var, at standmyndin,

sum Hans Pauli Olsen, hevur gjørt, skuldi avdúkast í fjør.

- Men tað dróg ov langt út á heystið. Ætlnin var so at gera tað tíðliga í ár, men tær umstøður, sum landið kom í, hava gjørt, at hetta ikki er fyrr enn nú, sigur Rodmundur Nielsen.

Stórus dagur í Elduvík

Í morgin verður so tann stóri dagurin í Elduvík.

Standmyndin, sum altso Hans Pauli Olsen, listamaður, hevur gjørt, verður avdúkað, men har verður nógv ymiskt á skránni.

Standmyndin er staðsett við Vambaklett vestanfyri áanna, sum rennur gjøgnum bygdina. Har er stórt fyrireikingararbeiði gjørt.

Listamaðurin fekk friar hendur og Høgni Kastalag, arkitektur, hevur eisini verið við at gera økið, har standmyndin fer at standa, viðkomandi fyri listaverkið.

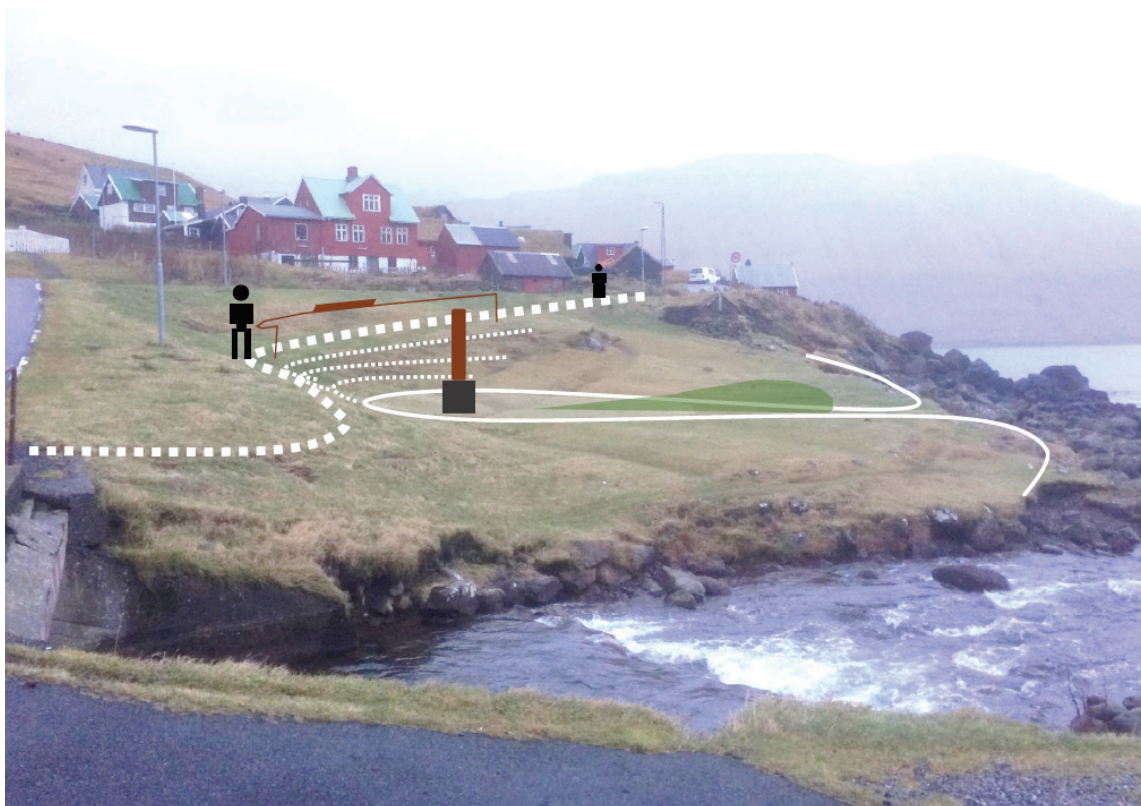
Standmyndin hevur verið ávegis í eina tíð.

Ætlanin var at krøkja haldið í mentanarvikuna hjá Runavíkar kommunu, men tað miseydnaðist bæði í fyrri og í seinru syftuni – og nú mentanarvikan er flutt til apríl mánaða 2021 – var hildið, at rættast var at fremja avdúkingina nú, meðan myndahøggarin eisini er í landinum og vitjar, sigur fyri-reikingarnedvndin.

Umframt at standmyndin verður avdúkað eru eisini onnur tiltøk á skránni. Bæði Kata, Lena og Niklas og Hallur Joensen fara at syngja og spæla og sluppin Jóihanna verður á vikini, har hon fer at sigla við fólki.

Borgarstjórin í Runavíkar kommunu, Torbjørn Jacobsen, verður til staðar umfram sjálvandi núlivandi Anfinn, bónda í Elduvík.

Hátíðarhaldið í Elduvík verður klokkan 15 í morgin.

Her skal standmyndin vera

Bygdarfólkið stendur aftanfyri

Søgnin um Marmennilin

Marmennil er líkur fólki, men er í stóran mun minni í vakstrarlagi – men fingrarnir eru langir.

Hann livir á havsins botni og ger útróðrarmønnum mein við at taka agnið av onglunum og seta fast í botn, so at teir mugu slíta snørini.

Verður hann krøktur, er hann so handafimur, at hann klárar at loysa teymarnar undan snørinum og soleiðis sleppa undan at verða drigin upp undir borð, sum annar fiskur, og tikin inn í bátin.

Ta einu ferðina, ið hann fekst við at gera síni skálkabrogd á botninum, gekst honum illa í hond, tá ið hann ætlaði sær at taka um endan á snøri Anfins bónda, úr Elduvík, og seta fast í botn, men í tí sama brá Anfinnur sær við og krøkti marmennilin í aðra hondina.

Við aðrari hondini kláraði marmennilin ikki at gera seg leysan og fáa teymin av snørinum, og tískil varð hann drigin

upp, krossur ristur fyri hann, og hann varð fluttur til lands.

Anfinnur hevði hann í varðveitslu hjá sær í árninum og mátti hvørt kvøld minnst til at rista kross fyri øll fyra hornini á árninum, har hann sat. Ikki vildi hann eta annað enn øgn.

Tá ið teir fóru til útróðrar, høvdu teir marmennilin við sær, men ikki máttu teir gloyma at rista kross fyri hann, tá ið hann var komin inn í bátin.

Róðu teir yvir fiskatorvu, settist hann at læa og spæla í bátinum, og kastaðu teir tá niður, treyt ikki at fiska – og helst tá ið hann drap fingurin niður í sjógvin. Anfinnur hevði marmennilin hjá sær í langa tíð.

Ein dagin var nógv brim, tá ið teir flotaðu bátin at fara til útróðrar, og tá gloymdu teir at rista kross fyri hann í bátinum.

Tá ið teir vóru komnir nakað frá landi, smoygdi marmennilin sær fyri borð, og sum vera mundi sást hann ikki aftur.